

den tidligere Retstilstand herskede nogen Usikkerhed med Hensyn til Udstrækningen af Magistratens Beføjelse til at kræve Gadeanlæg.

For saa vidt „Stier“ er nævnt i Stk. 1 sammen med Gade, Vej og Plads, bemærkes særligt, at den indskrænkende Tilføjelse er sket for at præcisere, at Stier ikke skal sidestilles med Gader etc. saaledes, at der t. Eks. skulde kunne bygges med Facade udelukkende til en Sti, eller at der ved en saadan skulde kunne forlanges Tilbagerykning o. lign.

Bestemmelserne i Stk. 2 angaaende Gade-Midtlinier faar Betydning for flere senere i Loven fremkommende Spørgsmaal. Naar henses til de to Kategorier af Gader, der forekommer, de faktisk anlagte, som ikke behøver at være godkendte, idet de hidrører fra gammel Tid, og de godkendte, som ikke behøver at være anlagte, hviler Bestemmelsen i 1ste Punktum paa en naturlig Betragtning af Forholdene, medens den i næste Punktum indeholdte Bestemmelser om Midtliniens Forbliven paa dens oprindelige Plads, indtil Gadens endelige Udvidelse er sket, er et Værn imod, at en byggende, fra hvis Grund der i Henhold til senere Bestemmelser i Loven ikke er afgivet Udvidelsesareal til Gaden, skal kunne paaberaabe sig en paa Gadens modsatte Side sker Udvidelse, hvorhos Bestemmelsen sikrer, at Kommunen, selvom en Udvidelse skulde være sket langs hele Gadens ene Side, ikke bliver afskaaret fra at stille Forlangendet ved Gadens modsatte Side.

Bestemmelsen i Stk. 5 har manglet i den hidtidige Lovgivning, men er rimelig, idet en uheldig lagt eller udformet Bebyggelse vil kunne forfuske en fornuftig Bebyggelsesplan for det samlede Areal.

ad § 16.

En Parallel til den i § 16 omhandlede Gadefortegnelse haves i den i Lov Nr. 123 af 28. April 1906 om Kloakanlæg § 7 omhandlede Kloakfortegnelse, der aarligt skal godkendes af Kommunalbestyrelsen. Da Vandløbslovgivningen hviler paa mere fremskredne Principper end Bygningslovgivningen, er den nævnte Lov flere Steder i nærværende Forslag taget til Forbillede og vil findes citeret i det efterfølgende. Ogsaa Lovforslag 1915 havde i § 7 en Bestemmelse om Gadefortegnelse.

Med Hensyn til Bestemmelserne i Stk. 2 bemærkes, at en Gade bør opfylde ganske andre Forudsætninger for at blive godkendt i Henhold til Byggeloven end f. Eks. for at falde ind under Bestemmelserne i § 8 i Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926 om Gader, Veje og Vandløb i København, jfr. herved de til § 15 fremsatte principielle Bemærkninger. I Henhold til nævnte § 8 kan Magistraten t. Eks. træffe de fornødne Foranstaltninger til en privat Gades Istandsættelse, „naar denne tjener til Brug for flere særskilte Ejendomme“; men heri indeholdes ingen Bemyndigelse, end mindre Pligt til ved Istandsættelsen at give Gaden en saadan Bredde eller et saadant Udstyr, at den kan godkendes til Bebyggelse, og ved Istandsættelsen præjudiceres selvfølgelig intet i saa Henseende.

De øvrige Bestemmelser i Stk. 2 har Relation til fra ældre Tid eksisterende Forhold, særlig i de indlemmede Distrikter, hvor Veje under det daværende Kommunestyre er godkendt og indrettet med Henblik paa aaben og lav Bebyggelse. Dersom det af byplanmæssige Grunde skønnes ønskeligt at bibeholde saadanne Forhold, staar Muligheden herfor aaben for Kommunen.

Der kan til Magistratens Godkendelse af en Gade være knyttet Forbehold og Forudsætninger af forskellig Art (t. Eks. facadeløse Grunde, facadeløse Veje). Det vil være ønskeligt og naturligt, at saadanne optages i Gadefortegnelsen. Herpaa tager Bestemmelsen i Stk. 5 Sigte.

ad §§ 17 og 18.

I Lighed med Lovforslag 1915 er det fundet nødvendigt at give faste Regler for Retningsplaners Udarbejdelse og Godkendelse. Retningsplaner forudsættes gjort til Gen-